

love og vore Pensionstlove blive punktlig overholdte overfor enhver Stats tjener, har det sin store Betænkelse for Folkethinget at give efter, hvergang det behager en Minister at komme frem med et Lovforslag, som har dette „extraordinairt“ til Overskrift. Jeg siger da: Lad os see dette Extraordinaire; har den Paagjældende gjort Mere end sin Pligt; har han udmærket sig i et ganske extraordinairt Tilfælde og derved vindiceret en ualmindelig Fordeel for det Land, i hvis Tjeneste han staaer? Da er Sagen en anden. Jeg har, som sagt, kun fremhævet dette, fordi det forekommer mig, at dette „Extraordinaire“ efterhaanden bliver mere og mere ordinairt. Det er min Betragtning, og den skammer jeg mig ikke ved at have fremsat.

M. Jensen: Da jeg er i det Tilfælde, at jeg ved tidligere Velligheder har udtalt mig mod saadanne extraordinairt Bevillinger som den, der her forlanges, maa jeg for at undgaa Misforstaaelse tillade mig at oplyse, at jeg ikke ganske har den samme Anskuelse som den ærede sidste Taler. Jeg har dog heller ikke den samme Anskuelse som en æret foregaaende Taler (B. Christensen) forsaavidt han meente, at det skulde være haardt — jeg erindrer ikke nogle Udtrykket — eller ikke tilfredsstillende at høre Udtalelser som dem, vi have hørt af den ærede sidste Taler; thi mig synes det, at det Tilfredsstillende ligger i, at Enhver faaer Lov til at udtale, hvad han virkelig mener, men jeg er, som sagt, ikke enig med den ærede sidste Taler i, at man skal være imod alle extraordinairt Bevillinger af den Art, som her er Tale om. Iblant de Lovforslag, der af de forskjellige Ministre ere fremlagte i denne Retning, har der været adskillige, imod hvilke jeg har gjort Indsigelse, og jeg troer, at jeg tilstrækkelig har angivet Grundene derfor, men det er saa langtsaa, at jeg er imod alle extraordinairt Bevillinger af den Art, at det doertimod forekommer mig, at man ved dem paa en særdeles god og smuk Maade kan belønne udmærkede Fortjenester. Jeg kan være ganske enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (B. Christensen) i, at den Løn, vi i dette Tilfælde give, og den Løn, vi i det Hele taget kunne give,

naar der er Tale om Bevillinger af Penge, i og for sig ikke er af nogen stor Betydning. Jeg lægger ikke Lovens Betydning alene i Pengene, men jeg lægger den ogsaa deri, at en udmærket fortjent Mand ved at faae en saadan Sum bevilget tillige faaer en Aerkjendelse, som jeg mener, at den her omhandlede Mand i højeste Maal fortjener. — Den ærede sidste Taler fremsatte nu den Mening, at man, naar man var god imod en Mand som den her omtalte, i samme Dieblit var streng imod Skatteyderne, og hvis jeg havde denne Opfattelse af Sagen, vilde jeg ikke være med til at bevilge den i Udfastet foreslaaede Sum, men for mig staaer Sagen saaledes, at vi i ret egentlig Forstand ere gode baade imod Skatteyderne og imod den vedkommende enkelte Mand, naar vi kunne faae Velighed til med saa god Grund, som her er tilstede, at bevilge den ringe Sum, hvorom der dog kun er Tale. Jeg troer, at de fleste af Skatteyderne, naar de ville gjøre sig denne Sag ret klar, paa ingen Maade ville føle sig trykkede af den Byrde, som herved paalægges Statskassen, men doertimod ville glæde sig over, at man kan faae Velighed til at vise en saa udmærket fortjent Mand en saa ringe Deel af den Paassjønneelse, han fortjener. Jeg har ogsaa i sin Tid som Soldat været paavirket af den Mand, der gik igjennem Geledderne ved Tanken om denne Mand, og skjøndt dette ligger langt tilbage i Tiden — det var i den første slesvigke Krig —, har jeg med Opmærksomhed fulgt Alt, hvad der da skete, hvorfor jeg godt kan forstaae den Mand, som rørte sig iblandt Solbaterne for denne Mand i Krigen i 1864. Skjøndt jeg ikke vil udtale nogen Dom over dem her i Salen, som have en modsat Mening, vil det unægtelig være mig en Glæde at give min Stemme til, at den Lov, som her er forelagt af Krigsministeren, bliver vedtagen.

Gruft: Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Peterfen) sagde, at naar han skulde give sin Stemme til et Forslag om et extraordinairt Tilskud til en Pension, skulde det være, fordi han havde Overbeviisningen om, at der var extraordinairt Fortjenester. Da jeg var i det Tilfælde i